

LVII.

Ỗ ANKŌRE krŭēl', ỗ kĭ tĕ tiēns fiērĕ dĕdān lĕ kēr,
P̃r lĕ-dons de Vēnus vēins ɛ fl̃xĕ dont tu t'anŏrķĕlis :
Kant l'ŏrķĕl kĭ se nĭch' an sĕte flĕr, ò reñveŏ ȝalard
Dĕ-beŏtĕs ke tu as, s'anvolera t̃ssubit anpanĕ :

5 Kant sĕ-beŏs ɛklatans d'ŏr dĕliĕ, tant dezirĕs liēns
Sur ton dŏs voletans, ĕ ki ȝans pandet ɛparpiĕs,
Arĝantĕs ɛ chenus dĕrasinĕs tunbĕr iront, Alŏrs
Ton tĕin- frĕs, ki ɛfass' ŏre le vĕrmĕt de la rôz' ɛtĕint,
Un vizaje ridĕ lĕd ɛ hideŏ mŏrne te lĕssera :

10 Las ! alŏrs te voiant ỗtre dut̃t dan le mirŏr haï,
Las ! alŏrs te mirant an se rekrĕt tu te repantiras.
Mĕs kant jene j'ĕtŏ lŏrs ke n'avŏĕ-j' un si b̃lant dezir,
Ė p̃r kŏĕ ne ret̃rn' an se dezir sĕle vijĕr d'alŏrs ?
Las ! K'on pĕrd folemant dĥŏze k'aprĕs on ne rek̃vre plus.